

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: O. H. O., narozený „X“,
toho času pobytem Zařízení pro zajištění cizinců Balková, Balková 1,
331 65 Tis u Blatna,
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s.,
sídlem Kovářská 939/4, 190 00 Praha 9,

proti
žalovanému: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje,
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a
eskort,
sídlem Masarykova 27, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 9. 2019, č. j. KRPU-166757-25/ČJ-2019-040022,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 20. 9. 2019, č. j. KRPU-166757-25/ČJ-2019-040022, kterým bylo Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodnuto, že se žalobce podle ustanovení § 129 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 129 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajišťuje za účelem jeho předání podle Dohody mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o předávání a přebírání osob na společných státních hranicích, která byla sepsána 2. července 2002 a v platnost vstoupila dne 1. 1. 2004, a podle § 129 odst. 7 zákona o pobytu cizinců byla stanovena doba zajištění na 30 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, který nastal dne 19. 9. 2019 ve 4.00 hodiny.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen správní řád“), když nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, když neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nezjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch žalobce, § 52 správního řádu, když neprovedl důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci, § 68 odst. 3 správního řádu, neboť nejsou patrné úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů rozhodnutí, § 124 zákona o pobytu cizinců, jelikož u žalobce nejsou naplněny podmínky pro jeho zajištění za účelem správního vyhoštění, § 123b zákona o pobytu cizinců, neboť žalovaný nesprávně posoudil možnost uložení zvláštních opatření za účelem vycestování, čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, jelikož nikdo nesmí být zbaven osobní svobody jinak než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon a Úmluvu o právech dítěte.
3. Žalobce v zařízení pro zajištění cizinců uvedl svému zástupci, že se narodil dne 14. 7. 2002 a je nezletilý. Uvedl, že s ním byl sepsán úřední záznam o podání vysvětlení za přítomnosti tlumočníka z arabského jazyka dne 20. 9. 2019. Nejprve měl uvést své skutečné datum narození, tedy „X“, úřední osoba mu však měla sdělit, ať si nevymýšlí a sdělí skutečné datum narození. To žalobce vnímal jako pohružku a následně tedy nechal zaprotokolovat datum „X“. Ovšem nyní popírá, že by se narodil již v roce „X“.
4. Dle žalobce existuje důvodné podezření, že k tomuto závažnému pochybení došlo, neboť při rozhodování nebyla brána v potaz jeho individuální situace, ale správní orgán si udělal chybný úsudek na základě jiných, nesouvisejících, okolností. Spolu s ním byli zajištěni také dva jeho krajané, kteří původně uvedli, že jsou nezletilí, po následném lékařském vyšetření se však zjistilo, že jsou zletilí. Uvedli, že se za nezletilé vydávali ze strachu z bití. To se událo dne 19. 9. 2019. S nezletilým byl úřední záznam sepsán až 20. 9. 2019. Protože podání vysvětlení bylo s žalobcem sepsáno až o den později, kdy bylo již správnímu orgánu známo, že krajané zadržení společně s žalobcem o svém věku lhali, je zde důvodné podezření, že úsudek úřední osoby provádějící sepis vysvětlení byl zatemněn výše uvedenými skutečnostmi. Žalobce při sepisu vysvětlení pociťoval strach, proto údaje uvedené ve vysvětlení důrazněji nerozporoval.
5. Dle žalobce je žalobou napadené rozhodnutí tak vnitřně rozporné, že je třeba je považovat za nicotné. Rozhodnutí je dle žalobce dokladem formalistického postupu žalovaného, který ignoruje individuální povahu správního řízení, když z rozhodnutí vyplývá, že dochází k záměně žalobce a jeho krajanů, kteří byli zajištěni ve stejném linkovém autobuse. Žalobce poukazuje na skutečnost, že s ním byl úřední záznam o podání vysvětlení sepsán dne 20. 9. 2019, ovšem v žalobou napadeném rozhodnutí se na straně 5 hovoří o informacích plynoucích z úředního záznamu ze dne 19. 9. 2019. Na straně 6 žalobou napadeného rozhodnutí je pak obsažen odstavec, který hovoří o tom, že žalobce měl mít ve Spolkové republice Německo manželku a dvě děti, což není pravda. Kromě toho není v rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

uvedeno, že by žalobce byl podroben zkoušce věku a v podkladech rozhodnutí není uvedena žádná lékařská zpráva.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

6. Žalovaný uvedl, že dne 19. 9. 2019 byli v 3.45 hodin zajištěni v linkovém autobuse z Budapešti do Berlína tři nelegálně pobývající cizinci, státní příslušníci Eritree, kteří shodně uváděli, že jsou osobami mladistvými. Následně byl v 6.30 hodin vyrozuměn dosahový pracovník OSPOD Ústí nad Labem a všichni tři byli vyšetřeni v Masarykově nemocnici v Ústí nad Labem, kde ošetřující lékař na základě RTG pánve a zápěstních kůstek u všech cizinců konstatoval, že nález odpovídá věku 18 let a více. Potom cizinci uváděli roky narození 1991, 1995 a „X“ (v případě žalobce). Se všemi byly úřední záznamy o podání vysvětlení sepsány až dne 20. 9. 2019. Žalobce byl vyslýchán jako první. Je tedy dle žalovaného zřejmé, že nedošlo k ovlivnění pracovníka žalovaného výpověďmi ostatních zajištěných. Již při podání vysvětlení uváděl žalobce jako rok narození „X“. Dle žalovaného je patrné, že žalobce zcela účelově uvádí jiné datum narození s cílem dosáhnout propuštění ze zajištění a dosažení příznivějšího postavení osoby nezletilé bez doprovodu, kdy tento postup dostal doporučen od převaděčů.
7. Dále žalovaný zdůraznil, že podání vysvětlení bylo provedeno dne 20. 9. 2019 a dne 19. 9. 2019 bylo provedeno pouze předběžné vytěžení cizinců hovořících anglicky. S každým ze zajištěných cizinců prováděl úkon podání vysvětlení jiný pracovník, nemohlo tedy dojít k záměně cizinců nebo ovlivnění správního orgánu. Žalovaný trval na tom, že odkaz na podání vysvětlení ze dne 19. 9. 2019 na straně 5 rozhodnutí je zřejmá nesprávnost, neboť již na straně 2 je zmíněno podání vysvětlení ze dne 20. 9. 2019. Rovněž zmínka o manželce a dětech žalobce je pouhý zůstatek starého textu, který ovšem neměl žádný vliv na posouzení uložení mírnějších zvláštních opatření.
8. Žalovaný trval na tom, že byl v daném případě řádně zjištěn skutkový stav, o němž nejsou pochybnosti (žalobce neměl finanční prostředky nejen ke složení finanční záruky, ale ani k pobytu na území České republiky, nikoho zde nezná a nemá zajištěno žádné ubytování, cíl jeho cesty je v SRN a po propuštění ze zajištění hodlal nelegálně v cestě pokračovat). Nebyly dány proto podmínky pro alternativy zajištění.

Replika žalobce

9. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které uvedl, že z Metodického doporučení Ministerstva práce a sociálních věcí ČR č. 1/2016 k postupu úřadů obcí s rozšířenou působností při poskytování sociálněprávní ochrany nezletilým cizincům bez doprovodu vyplývá, že v případě pochybností je nezbytné vycházet z předpokladu, že se skutečně jedná o nezletilého, a to až do náležitého prokázání opaku. V případě pochybností je nutné provést rentgen skeletu ruky, kdy metodické doporučení obsahuje v příloze seznam zdravotnických zařízení, která jsou oprávněna tento úkon provádět. V tomto seznamu dle žalobce není uvedena Masarykova nemocnice v Ústí nad Labem. Dále zdůraznil, že se jedná touto metodou o vyjádření věku biologického a nikoli kalendářního, který se může lišit v rozmezí až dvou let s tím, že pokud je osifikace adultní, nelze již určit přesný věk. Rovněž zdůraznil, že výsledky vyšetření jsou v některých případech sporné, je-

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

li vyšetření prováděno na jiném etniku, jelikož podkladem norem skeletární maturace této metody je evropská a americká bělošská populace. S ohledem na uvedené trval žalobce na tom, že přetrvávají důvodné pochybnosti, že se v jeho případě jedná o zletilého, a přesto s ním bylo jednáno jako s dospělým.

Reakce na repliku

10. Žalovaný v reakci na repliku žalobce uvedl, že není metodicky řízení Ministerstvem práce a sociálních věcí. Zdůraznil, že Policie České republiky má své postupy k opatření důkazů. Při těchto postupech jsou plně respektována práva dítěte. Proto ještě před prvním úkonem ve věci byl vyrozuměn dosahový pracovník OSPOD v Ústí nad Labem. Následně bylo vyžádáno lékařské vyšetření cizinců. Zdůraznil, že žalovaný i ošetřující lékař jsou podrobně seznámeni s rozdíly mezi jednotlivými etniky a zpráva lékaře neuvádí konkrétní věk cizinců, ale určuje pouze věk vyšší než 18 let. S tímto postupem se ztotožnil i pracovník OSPOD, který uznal doložení zletilosti cizince pomocí lékařského vyšetření. Uvedl, že žalovaný, vyšetřující lékař i OSPOD jsou přesvědčeni o zletilosti žalobce a prohlašování o jeho nezletilosti vnímají jako účelové směřující k získání lepšího postavení ve vedeném řízení.

Posouzení věci soudem

11. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a s ustanovením § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nenavrhoval ve lhůtě 5 dnů od podání žaloby konání soudního jednání k projednání věci.
12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
13. Se žalobcem byl dne 20. 9. 2019 vyhotoven úřední záznam o podání vysvětlení. Při sepisu tohoto záznamu žalobce uvedl, že jeho datum narození je „X“. Uvedl, že nemůže svoji totožnost doložit, neboť cestovní pas mu sebral převaděč v Turecku a ostatní doklady nechal doma u rodičů. Uvedl, že se z Eritrei dostal pěšky do Súdánu. Tam si zařídil vízum do Turecka, kam vycestoval s platným cestovním dokladem a vízem. Následně jej převaděč nákladním autem dopravil s jednou několikadenní zastávkou do Maďarska. Jízdenku na autobus z Budapešti do Berlína žalobci obstaral převaděč a ten také na jízdenku uvedl nesprávné jméno cestujícího. Teprve v autobuse se setkal s dalšími dvěma Eritreici cestujícími do Berlína. Žalobce dále uvedl, že do Evropské unie cestoval, neboť mu vyhrožovali, protože je muslim a účastnil se demonstrace proti vládě. Do schengenského prostoru vstoupil v úkrytu v nákladním vozidle za pomoci převaděčů. Převaděčům uhradil

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

500 dolarů za vízum do Turecka a v Turecku zaplatil 6 000 Euro za cestu do Německa. Žalobce si byl vědom toho, že k cestování do schengenského prostoru je nutný platný cestovní doklad a vízum, tedy, že cestoval nelegálně. Jeho cílem bylo dostat se do Německa a tam požádat o azyl a studovat. Žalobce uvedl, že není schopen si zajistit ubytování na území České republiky po dobu readmisního řízení, neboť nemá žádné finanční prostředky. Výslovně uvedl, že v případě propuštění by se pokusil dostat do Německa a tam by požádal o azyl. Žalobce dále uvedl, že v České republice nikoho nemá, v Evropě má pouze známé a celá rodina je v Eritrei.

14. Primárně se soud zabýval námitkou nicotnosti rozhodnutí. Otázkou nicotnosti správních rozhodnutí se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozhodnutí ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96. V tomto rozhodnutí dospěl rozšířený senát k následujícímu závěru: *„Nicotný je takový správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislusnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí.“* O takové vady však v daném případě dle tvrzení žalobce nejde. Žalobce namítal rozpornost odůvodnění a skutečnost, že v odůvodnění jsou uvedeny zjištění, která nekorespondují se skutečným stavem. V takovém případě by se mohlo jednat pouze o nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.
15. Žalobce namítal, že na straně 5 odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je uvedeno, že v úředním záznamu o podání vysvětlení ze dne 19. 9. 2019 měl uvést, že ví, za jakých podmínek může cestovat do Evropské unie a České republiky. Z obsahu správního spisu ovšem vyplývá, že předmětný úřední záznam byl s žalobcem sepsán až 20. 9. 2019. Sám žalovaný připustil, že zde došlo k chybě v psaní, když se žalobcem skutečně byl sepsán úřední záznam až 20. 9. 2019. Soud konstatuje, že tato skutečnost dle jeho názoru nemohla způsobit nepřezkoumatelnost předmětného rozhodnutí, neboť na straně 2 až 3 žalobou napadeného rozhodnutí, kde je popisován zevrubně obsah předmětného úředního záznamu, je výslovně uvedeno, že tento byl vyhotoven dne 20. 9. 2019, což plně odpovídá obsahu správního spisu. Dle kontextu obsahu odůvodnění pak nevyplývá, že by se v odkaze na straně 5 odůvodnění mělo jednat o jiný úřední záznam, než ten, jehož obsah byl podrobně rozebrán na straně 2 až 3 předmětného rozhodnutí, obzvláště za situace, že skutečnost, že žalobce v rámci výpovědi do úředního záznamu uvedl, že ví, že k cestování do Evropské unie a České republiky musí mít vízum a platný cestovní doklad, je zachycena na straně 3 žalobou napadeného rozhodnutí. Nesprávné uvedení data vyhotovení úředního záznamu se žalobcem na straně 5 žalobou napadeného rozhodnutí tedy soud vyhodnotil jako chybu v psaní, která neměla vliv na přezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí.
16. Dále poukazoval žalobce na skutečnost, že ve druhém odstavci na straně 6 žalobou napadeného rozhodnutí je uvedeno, že žalobce chtěl cestovat do Německa, kde má svou manželku a dvě děti, kteří jsou v Německu žadateli o azyl, přestože žalobce žádnou manželku ani děti nemá. K této chybě žalovaný uvedl, že jde o chybu v psaní, kdy se do odůvodnění rozhodnutí dostala nedopatřením část odůvodnění týkající se jiného zajištěného cizince. Existence manželky a dětí v Německu měla dle odůvodnění rozhodnutí být Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

důvodem, proč nepřistoupil žalovaný k možnosti uložení žalobci dobrovolného opuštění území republiky jako mírnějšího opatření, než je zajištění cizince. Pokud by existence rodiny v Německu byla jediným důvodem, pro který by správní orgán dospěl k závěru, že dobrovolné opuštění jako mírnější opatření nelze uložit a žalobce by o žádné rodině nemluvil a fakticky by žádnou manželku ani děti neměl, mohl by to skutečně být důvod pro nepřezkoumatelnost rozhodnutí ve vztahu k posouzení možnosti uložení cizinci mírnějších opatření než je jeho zajištění. V daném případě však žalobou napadené rozhodnutí obsahuje i další důvod, na základě kterého dospěl žalovaný, že mírnější opatření spočívající v uložení dobrovolného vycestování žalobci nelze uložit, a to skutečnost, že žalobce vědomě za pomoci převaděče překročil protiprávně hranice schengenského prostoru a České republiky bez cestovního dokladu a oprávnění k pobytu, i když si byl vědom toho, že cestovat bez cestovního pasu a oprávnění k pobytu po Evropské unii nemůže. Tento důvod pak plně koresponduje s obsahem správního spisu a vyjádřením žalobce zachyceným v úředním záznamu o vysvětlení sepsaném s žalobcem dne 20. 9. 2019. Závěr žalovaného o nemožnosti uložit předmětné mírnější opatření je tak dle soudu náležitě odůvodněn v souladu se zjištěným skutkovým stavem a výše uvedená chyba spočívající v přenesení údajů týkajících se jiného cizince do odůvodnění rozhodnutí o zajištění žalobce nelze považovat za důvod pro zrušení daného rozhodnutí.

17. Dále se zabýval soud námitkou žalobce, že v rozhodnutí a v úředním záznamu o podání vysvětlení je uvedeno nesprávné datum narození žalobce „X“, když správně má být jeho datum narození „X“, a v důsledku toho se jedná v případě žalobce o nezletilou osobu bez doprovodu. Žalobce původně uváděl, jak vyplývá z úředního záznamu o zajištění cizince ze dne 19. 9. 2019, jako své datum narození „X“. Proto byl při zajištění žalobce uvědoměn o zajištění v souladu s § 24 odst. 2 zákona o Policii České republiky OSPOD Ústí nad Labem. Tato skutečnost je zachycena ve zmíněném úředním záznamu o zajištění cizince. Následně byl žalobce eskortován za účelem lékařského vyšetření ke zjištění věku žalobce. Žalobci byl proveden rentgen pánve, prstů na ruce a předloktí. Ve správní spise je založena lékařská zpráva vyhotovená dne 19. 9. 2019 v 11.04 hodin, kde je uvedeno, že apofýzy obou kyčelních lopat jsou zašlé, plně osifikované a nález odpovídá věku 18 let a výše a že epifyzální štěrby prstů a předloktí jsou kompletně zašlé a nález rovněž odpovídá věku 18 let a výše. Tato lékařská zpráva byla vyhotovena Radiologickou klinikou Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem. Následně žalobce do úředního záznamu o podání vysvětlení dne 20. 9. 2019 uvedl sám datum narození 14. 7. 2000.
18. Dle názoru soudu tedy žalovaný postupoval zcela v souladu se zákonem, kdy v době, kdy existovaly pochybnosti o věku žalobce, kontaktoval hned při zajištění cizince příslušné pracoviště OSPOD a následně zajistil vyšetření cizince na odborném radiologickém pracovišti za účelem určení věku cizince. Z lékařské zprávy vystavené radiologickou klinikou pak vyplynulo, že žalobce je věku 18 let a starší. Žalobce sám pak uváděl své datum narození 14. 7. 2000. Žalovaný tedy nepochybil, pokud za takové situace jednal s žalobcem jako se zletilým. K takovému postupu měl dle soudu dostatečně zjištěný skutkový stav.
19. K námitce žalobce, že dle Metodického doporučení Ministerstva práce a sociálních věcí č. 1/2016 není Masarykova nemocnice v Ústí nad Labem pracovištěm uvedeným v příloze 1C tohoto doporučení a není tedy oprávněna provádět antropometrické vyšetření pro potřeby identifikace věku, soud zdůrazňuje, že žalovaný jako orgán Policie České Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

republiky není metodicky veden Ministerstvem práce a sociálních věcí a nemůže být vázán interními pokyny či doporučeními tohoto ministerstva. Úkolem žalovaného při zajištění cizince je v řádu hodin odstranit pochybnosti o věku zajištěného cizince a následně v závislosti na výsledku šetření rozhodnout o dalším postupu. V daném případě žalovaný využil zdravotnického zařízení v blízkosti místa zadržení cizince, které je dle soudu jako radiologická klinika plně kvalifikované k posouzení otázky věku cizince na základě provedeného rentgenu pánve, prstů ruky a zápěstí.

20. Soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že žalovaný postupoval při zjištění a ověření věku žalobce zcela v souladu s právními předpisy a dostatečně a správně zjistil rozhodný stav věci. Proto námitky žalobce vyhodnotil soud jako nedůvodné.
21. Spekulace žalobce o možnosti ovlivnění úředních osob případy společně zadržených cizinců a následné tvrzení žalobce o nižším věku považuje soud za účelové.
22. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. Současně podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalované žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 10. října 2019

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)